

चतुर्वर्गफलप्राप्तिर्हि काव्यतो 'रामादिवत्प्रवर्तितव्यं न रावणादिवत्'
इत्यादिकृत्याकृत्यप्रवृत्तिनिवृत्त्युपदेशद्वारेण सुप्रतीतैव ।

उक्तं च (भामहेन)

‘धर्मार्थकाममोक्षेषु वैचक्षण्यं कलासु च ।

करोति कीर्तिं प्रीतिं च साधुकाव्यनिषेवणम् ॥’ इति ।

किंच । काव्याद्धर्मप्राप्तिर्भगवन्नारायणचरणारविन्दस्तवादिना । ‘एकः
शब्दः सुप्रयुक्तः सम्यग्ज्ञातः स्वर्गे लोके कामधुग्भवति’ इत्यादिवेद-
वाक्येभ्यश्च सुप्रसिद्धैव । अर्थप्राप्तिश्च प्रत्यक्षसिद्धा । कामप्राप्तिश्चार्थ-

यासात् । अल्पधियां सुकुमारमतीनाम् । अपिना परिणतबुद्धीनां च । एवकारेण
वेदशास्त्रव्यवच्छेदः । ‘यतः’ इति ‘काव्यात्’ इत्यस्य विशेषणम् । एवं च प्राचीन-
संमतं नीरसकाव्यं चतुर्वर्गसाधनत्वान्न निरूपणीयमिति फलितम् । तेनायासं विना
चतुर्वर्गसाधनत्वेन । तस्य काव्यस्य, स्वरूपमिति स्वमसाधारणं रूपमितरव्या-
वर्तको धर्मः । लक्षणमित्यर्थः । निरूप्यते ज्ञाप्यते ॥ काव्यस्य चतुर्वर्गसाधनत्व-
मुपपादयति—चतुर्वर्गफलप्राप्तिर्हीति । रामादिवत् । रामादिनेव चतुर्वर्ग-
कामेन पित्राज्ञापरिपालनादौ प्रवर्तितव्यम् । न रावणादिवदिति । रावणादिनेव
परदारहरणादौ न प्रवर्तितव्यमित्यर्थः । कृत्यं विहितं कर्म, अकृत्यं निषिद्धं कर्म,
तयोः प्रवृत्तिनिवृत्ती यत्रविशेषौ तयोः उपदेशस्तज्जनकं ज्ञानं स एव द्वारं व्यापा-
रस्तेन । तथाहि—काव्याद्विहितकर्मणि कर्तव्यताज्ञानं ततस्तत्र प्रवृत्तिस्ततस्तदनुष्ठानं
ततो धर्मस्तस्मादर्थकामौ । ‘धर्मार्थश्च कामश्च’ इति स्मरणात् । विहितकर्मफलत्या-
गाच्चिषिद्धानुष्ठानाच्च मोक्षः । ‘युक्तः कर्मफलं त्यक्त्वा शान्तिमाप्नोति नैष्ठिकीम्’ इति
स्मरणात् । ‘व्यापारेण व्यापारिणो नान्यथासिद्धिः’ इति न्यायेन काव्यस्य धर्मादि-
जनकत्वमिति भावः ॥ अत्र प्राचीनानां संवादमाह—उक्तं चेति । धर्मार्थकाम-
मोक्षेषु तदुपायेषु वैचक्षण्यं विशिष्टज्ञानं कलासु नृत्यगीतादिचतुःषष्टिप्रकारासु ।
साधुकाव्यस्य निषेवणं करणं ज्ञानं च ॥ ननु काव्यं कर्तव्यत्वाकर्तव्यत्वज्ञानद्वारा कृत्या-
कृत्यप्रवृत्तिनिवृत्ती प्रति कारणमास्तां धर्मादिं प्रति त्वन्यथासिद्धमेव, इत्यत
आह—किंचेति । ‘काव्यात्’ इति प्राप्त्यन्तपदचतुष्टयेऽन्वेति । स्तवो गुणज्ञाप-
नम् । आदिना विष्णुजन्मादिज्ञापनं तद्वारेत्यर्थः ॥ एवं च काव्यान्तरमफलमत
आह—एक इति । एकोऽपीत्यर्थः । सुप्रयुक्तो रसवत्तया रचितः सम्यक् तादृ-
प्येण ज्ञातः । अत्र वाकारो बोध्यः । इत्यादि(वेद)वाक्येभ्यः इत्यादिश्रुत्यादिभ्यः ।
सत्काव्यकृतिज्ञप्स्योरन्यतरस्य धर्मसाधनत्वं श्रौतमिति भावः ॥ प्रत्यक्षसिद्धेति ।
धनिस्तवादिना कवीनां धनप्राप्तिर्लोके प्रसिद्धैवेत्यर्थः । कामप्राप्तिश्चेति । काम-
यते, कामो विषयभोगः । ‘धर्मार्थस्ततः कामः कामात्सुखसमुन्नतिः’ इति स्मर-

१. ‘चतु-’ इत्यादिः ‘सुप्रतीतैव’ इत्यन्तः पाठो ग-पुस्तके नास्ति. २. ‘सुज्ञातः’ ग. ३. ‘अर्थ-
प्राप्तिः’ क-ख-ग.